

Ungdom talar till ungdom med deras eget språk, rocken. Fr.v. Kirstin Uhrenholt, Danmark, Ragnhild Østmo, Norge, Eivind Brøvig, Norge och Oivind Borgemon, också från Norge.

Annorlunda rockrevy

Rivig, omväxlande rockmusik med inslag av mjukrock och rena ballader, en musik framförd av en orkester som av allt att döma är proffs. En musik som — hur annars — går via förstärkare av en sådan decibelkapacitet att den som aningslöst sätter sig längst framme "för att se bättre" närapå flyger i taket då musiken brakar loss.

Det var nordisk rockrevy i finska Arbis jättelika auditorium som för övrigt var rätt välfyllt. Den grupp ungdomar på c. trettio som står bakom rockrevyn är främst från Norden men några är också från England, Frankrike och Schweiz. De är unga idealister som vill fungera som ett slags väckarklockor i vår egocentriska, cyniska och apatiska tid och sina känslor vill de tolka med egna ord.

Många har nyligen kommit ut ur gymnasiet, en handfull är klara med studierna, resten har tagit ett år ledigt från jobbet för att kunna turnera med sin revy som de kallar "Vem narras?". Någon lön har de inte, startkapitalet för turnén fick de skaffa själva, de sköter också själva om organiserandet av turnén, packandet av dekor och rekvisita m.m.

Trots att det naturligtvis då och då blir uppenbart att de medverkande är amatörer, inte minst texterna är ojämna ibland ganska naiva, framförs revyn, som är något så relativt ovanligt som en rockrevy, sprängfull av

ett idealistiskt budskap, i ett slags förtvivlad protest, i en "kämpa mot strömmen"-anda som imponerar och väcker beundran.

De här ungdomarna har alldeles tydligt många fenomen i dagens samhälle långt upp i halsten, bl.a. lögnen "man kan ju ändå inte göra något", och den inkrökta trenden som säger att alla mår bäst av att först och främst satsa på sig själv.

Och den stora mängden motstridig information som skapar förvirring, ångest, hopplöshet: "Satsa på dig själv. Utseendet är vägen till lycka! 30 000 barn dör av svält varje dag. Slå dig fram. Det gäller din framtid! Pengarna på börsen. Söt tjei. Många vänner. In med magen. Kompis med kändis. Status ej gratis."

Svält mot lyxliv, krig mot fred, det är temat i ett par sånger, som i "Sura regn" "Vågar jag då se att klyftan går rakt igenom mig eller vill jag sova sött för allting löser sig?"

Med regin har man fått hjälp av en engelsman Philip Tyndale-Biscoe och bäst lyckas kanske

ett par småtökiga absurda vardagssketcher ur vår helgalna värld, t.ex. om familjen som vaknar upp liksom ur en lång sömn efter en totalt kontaktlös öronlappsstereoperiod, och som måste lära sig tala och umgås på nytt. Gunnar Henden från Norge har en kraftfull och vacker sångröst och Anja Snellman från Finland verkar som smidig speaker från svenska, nordiska till finska, dessutom projiceras den viktigaste texten på finska på väggen ovanför scenen.

Vad är MRA?

I ett förhandspapper berättas att en del av ungdomarna fick idén till revyn på ett MRA-ungdomsläger. MRA, Moralisk upprustning, är ju rörelsen som förespråkar en "hjärtats revolution" via de absoluta kraven ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek. MRA har i tiden också kritiserats för bl.a. sina anspråk på att utgöra ett alternativ till kommunismen, en kritik som rörelsen bemötte med att deklarerat att "Vi är varken emot

kommunism eller kapitalism, men vi är emot materialismen och ateismen i dem bägge."

Vi huggar Leif Nahnfeldt, Sverige som komponent en stor del av musiken till revyn.

Är MRA fortfarande en aktiv rörelse?

— En del av oss träffades på ett MRA-läger, men den grupp vi nu har är en helt fristående grupp med olika politiska åsikter och olika åsikter överhuvudtaget.

Leif säger att MRA i dag mera är verksamt på det personliga planet, från man till man, rörelsen företar sig nu mera sällan stora aktioner som vid tiden efter andra världskriget då den grundades.

Det meningslösa egotrippandet

— Men rörelsen har nog engagerat sig i olika konfrontationssituationer, t.ex. vid Zimbabves frigörelse, då man erbjöd olika försoningsmodeller, säger Leif.

Han säger att man inte haft någon ideologisk modell för rockrevyn. Den har drivits fram av sånt som känns angeläget för

dagens ungdom. Hur vågar man vara positiv i en värld där cynism har blivit mode?

— Och det är ju främst känslan av kopplöshet och meningslöshet, att så många bara lever för sig själva — detta egotrippande märks ju också i konsten, överallt. Vi frågar "Hur finner man ett livsmål utanför sig själv?" Också för oss har det här varit ett sökande, ett slags skola för framtiden. Och musiken, rocken den har varit en oerhört viktig sak för oss, rocken är ju i dag ett av de viktigaste kommunikationsmedlen ungdomar emellan.

Om den här revyn, som också visas för några skolor med diskussion efteråt får några att engagera sig litet i världen utanför sin egen lilla navel och märka att det finns ett liv också utanför de avskärmande öronlapparna, är redan mycket vunnet. Några färdiga mallar ges inte, dem får man skaffa sig själv. Ett fint exempel finns redan också hos oss: Rör inte min kompis-rörelsen. Revyn ges ännu i dag onsdag kl. 19 i finska Arbis, Helsingegat. 26, därefter fortsätter gruppen till Norge och så småningom också till Zimbabwe.

Margita Andergård